

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί

50 χρόνια προσφοράς...
50 χρόνια διακονίας!

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΑΓΟΡΙΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ
ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ 2024

Κατασκήνωση Αγοριών Δημοτικού Α΄ Περίοδος

Μακρυνίτσα 2024

Ύμνος της ομάδας «Φιλοξενία»

Έγινε με μόχθο προς τα δυτικά
και με αγάπη των προσφύγων τέτοια Εκκλησιά.

Εδώ μισό αιώνα μια στέγη με Χριστό
με πόρτα ανοικτή για όλους με ψωμί γλυκό!

Εδώ σ' αυτόν τον τόπο βαθειά η προσφυγιά
για αυτό και ο ξένος πόνος φίλος, τέτοια αρχοντιά!

Η φιλοξενία πράγμα θαυμαστό
σαν τον Αβραάμ αν δίνεις, δώρο έχεις Θεό!

Να γίνονται οι καρδιές μας σαν φάτνες με χαρά
για να φιλοξενήσουν, φως μου, τον Χριστό ξανά!

Ύμνος της ομάδας «Φιλία»

Πενήντα χρόνια στο Χριστό... έτσι εξηγείται τώρα
που στη Μητρόπολη αυτή η αγάπη παίρνει φόρα!

Όσοι εδώ με Χριστό μαζευτήκαμε
με καρδιές προσφοράς φιλίες χτίσαμε!

Καλούς σου φίλους να κρατάς Αγίους στη ζωή σου
κι έτσι σαν μάνα η Παναγιά θα χαίρεται μαζί σου!

Όσοι εδώ με Χριστό μαζευτήκαμε
με καρδιές προσφοράς φιλίες χτίσαμε!

Να το θυμάσαι θέλει "ευχή" κι απαντοχή η φιλία
μα όπου φιλία με Χριστό, φεύγουνε τα "θηρία"!

Όσοι εδώ με Χριστό μαζευτήκαμε
με καρδιές προσφοράς φιλίες χτίσαμε!

Ύμνος της ομάδας «Αρωγή»

Αχ, Παναγιά μου, τώρα, στην προσευχής την ώρα
όλα δικά σου δώρα στην εκκλησιά που ζω
πνοή παραδειςένια δροσίζεις το λαό.

Αρωγή, προσφορά με Δεσπότη τον Χριστό
τον Θεό να υμνώ, τον λαό να διακονώ. (2)

Πενήντα χρόνια δος μου, Βασίλισσα του κόσμου,
Χάρι και δόξα, Φως μου, άχραντε Βασιλιά,
φιλόανθρωπε Χριστέ μου στην ταπεινή καρδιά.

Αρωγή, προσφορά με Δεσπότη τον Χριστό
τον Θεό να υμνώ, τον λαό να διακονώ. (2)

Φιλόξενε Πατέρα, στην δύσκολη μας μέρα
την πόρτα ανοίγεις πέρα βαριά της φυλακής.
Χαρά αναγκεμένων, ταΐζεις τον φτωχό.

Αρωγή, προσφορά με Δεσπότη τον Χριστό
τον Θεό να υμνώ, τον λαό να διακονώ. (2)

Ύμνος της ομάδας «Παραμυθία»

Μεσ' τα χέρια μου κλεισμένη
μια εικόνα Σου βαστώ
Αδελφέ μου και Πατέρα
και στα μάτια σε κοιτώ

Ματωμένη η προσευχή μου
μεσ' τους κόμπους μου λυγμός
μα το βλέμμα Σου Χριστέ μου
η παρηγοριά, το φως.

R- Δεν είμαι μόνος μπορώ αγάπης (συγγνώμης) να βρω υλικό
Δεν είμαι μόνος κρατώ παρηγοριά το Σταυρό.

Μέσα στο “σκοτάδι” φέγγουν
σαν λαμπάκια στη στεριά
τα κεριά στο μανουάλι
η εκκλησιά ανασεμιά

Ένα σώμα η Εκκλησία
απλωμένη αγκαλιά
κιβωτός στην τρικυμία
γέφυρα μεσ' τα βαθιά

Δεν είμαι μόνος...

Ύμνος της ομάδας «Δημιουργία»

Μέσα από τα χωράφια μας
Ξεκίνησε το έργο
Τον πρώτο λίθο βάλαμε
Και η ρίζα έγινε δέντρο

Σηκώνονται εκκλησιές
Ανοίγουνε αγκαλιές
Όλοι μαζί για τη ζωή

Κατασκηνώσεις φτιάξαμε
Δομές και κατακόμβες
Χαμόγελα κεράσαμε
Της διακονίας βόμβες

Σηκώνονται εκκλησιές...

Ξενώνες και συσσίτια
Μονές, γηροκομεία
Μαργαριτάρια προσφοράς
Μυρίζουν ενορία

Σηκώνονται εκκλησιές...

Ο κόσμος αν δημιουργεί
Το κάνει για να ζήσει
Και τον Θεό ακολουθεί
Στολίζοντας την κτίση

Σηκώνονται εκκλησιές...

Ύμνος της ομάδας «Φιλιοπατρία»

Πεσμένο πλατανόφυλλο
και ζωντανό δαφνόφυλλο
δεμένο σε στεφάνι...
...Πατρίδα! Τι ν'αυτή η "πατρίς"
που όποιος πατάει το χώμα της
πατρίδα του την κάνει!

Είμαι φίλος της πατρίδας
τον καιρό της "καταιγίδας"
και, σαν Έλληνας, θαρρώ
πως, το "θησαυρό" που έχω
νοιάζομαι και τον προσέχω
όχι οι άλλοι, εγώ!

Και στη δική μας "γειτονιά"
πενήντα χρόνια προσφορά
πενήντα διακονία...
... αν αγαπώ κάνω κι εγώ
ό,τι μπορώ κι ας μη γραφτεί
ποτέ στην ιστορία!

Είμαι φίλος της πατρίδας...

Ύμνος της ομάδας «Αξίες»

Μέσα στην μικρή ζωή
θέλεις, Θεέ μου,
προς τα πάνω να ανεβαίνω.
Βάζω τα μικρά φτερά, εμπρός, ψυχή μου
στα ουράνια να πηγαίνω.

Την Παναγιά μου να ευχαριστήσω,
δώσε, Χριστέ μου, να ευαρεστήσω
γιατί με ιδανικά
και αξίες στην καρδιά μου
σαν άγγελος θα ζω.

Παίρνω μια μικρή πνοή
στην προσευχή μου
το άγιο φως Σου να ανασαίνω.
Θέλω μια αγνή χαρά
να ν' η ευχή μου
την ελπίδα να ανασταίνω.

Την Παναγιά μου να ευχαριστήσω,
δώσε, Χριστέ μου, να ευαρεστήσω
γιατί με ιδανικά
και αξίες στην καρδιά μου
σαν άγγελος θα ζω.

Μες του κόσμου την βουή
δες, η καρδιά μου
μέρα νύχτα σε γυρεύει.
Στην πολύχρωμη ψευτιά,
θέλ' η ματιά μου
την Εδέμ σου να αγναντεύει.

Την Παναγιά μου να ευχαριστήσω....

Ύμνος της ομάδας «Λατρεία»

Σαν της Ελλάδας το χρυσό
δεν έχει αλλού λιοπύρι
Αν είσαι "βάρκα" στ' ανοιχτά
κι ο ήλιος έχει γείρει...

... Θα τα ίδεις τα καντηλάκια
στα λευκά μας εκκλησιάκια
και ο ήλιος που έχει γείρει
τ' ουρανού είναι "καντήλι"!

Όταν χαράζει η Κυριακή
άκουσε την καμπάνα
"Τραπέζι" είναι που σου 'στρώσε
η Παναγία η μάνα

Ένα "ευχαριστώ" οφείλεις
Και "παρακαλώ" που θέλεις
"Δόξα σοί" κι αυτά τα τρία
είναι, του Χριστού η Λατρεία!

Κι η εικονίτσα που κρατάς
Και στο λαιμο ο Σταύρος μας
Λένε πως, τη ζωούλα μας
Την κυβερνά ο Χριστός μας!

Ένα "ευχαριστώ" οφείλεις
Και "παρακαλώ" που θέλεις
"Δόξα σοί" κι αυτά τα τρία
είναι, του Χριστού η Λατρεία!

Ύμνος της ομάδας των Στελεχών «Διακονία»

Αγιοτόκος Εκκλησιά
αγιασμού προσκυνητάρι,
των μαρτύρων συναξάρι,
μια Μητρόπολη ανθούσα!

Ποια ταπείνωση βαθείά!
Ο Δεσπότης ο μπροστάρης
της αγάπης αρχοντάρης
κι η Κυρά η ευλογούσα!

Θλιβομένων η Χαρά,
Χώρα συ του Αχωρήτου,
Μήτηρ συ του Αγεννήτου,
Παναγία Παραμυθούσα!

Τι θυσία, τι καρδιά
σαν χρυσός, μαργαριτάρι
των διακονισσών η χάρι
κι η ενορία η ελεούσα!

Κατασκήνωση φωλιά

Νιώθω γι' άλλη μια φορά
τόση απέραντη χαρά
κι η καρδιά μου ευτυχισμένη
δεν χορταίνει να το λέει.

Κατασκήνωση φωλιά
για του Θεού τη φαμελιά!
Θεέ μου, να 'μαστε μαζί
στον ουρανό όπως και στη Γη.

Πρώτα χρόνια στο Χριστό,
χαρά γεμάτα και παλμό,
το αιώνιο αγγίζω
και τη νιότη μου ασφαλίζω!

Κατασκήνωση φωλιά...

Κι αν τα λόγια δεν το εκφράζουν,
Οι καρδιές μας το φωνάζουν:
«Είναι τέλεια η ζωή
Όταν είμαστε μαζί!»

Κατασκήνωση φωλιά...

Γαλιλαία

Όμορφη μέρα θα χαράξει σε λιγάκι,
Κοίτα που σίμωσε στη λίμνη το φεγγάρι!
Άιντε, παιδιά! Τα δίχτυα μες τη βάρκα.
Κάποιος να ρίξει στη στεριά το παλαμάρι.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ποιος είν' Εκείνος που προσμένει στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Τώρα τη βάρκα τους την ξέχασαν για πάντα.
Κανείς δεν ξέρει πως γινήκαν αποστόλοι.
Γράψαν ατέλειωτη ανθρώπινη ιστορία...
κι ήτανε δώδεκα ψαράδες όλοι κι όλοι!

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ξέρεις ποιος ήτανε Εκείνος στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χε τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Αν η λαχτάρα σου σ' οδήγησε 'δώ πέρα ,
ψάξε καλύτερα σ' αυτά που έχεις γνωρίσει.
Ίσως, εκεί, προς τη μεριά της Γαλιλαίας,
κάποιος Θεός θέλει πολύ να σου μιλήσει.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Αναστημένος σε προσμένει στη στεριά
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
κι έχει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά.

Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μίαν ευχή
μιαν υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

Γενικός Ύμνος των 40 χρόνων της Κατασκήνωσης

Είναι χρόνια που κρατάν τα καλοκαίρια,
και στιγμές μετράμε αγκαλιά με τα αστέρια.
Χαρές που λαχανιάσαμε, τραγούδια απ' τα παλιά,
μικροί που μεγαλώσανε μα μείναν παιδιά!

Είναι τόσες οι αναμνήσεις μια ζωή!
Σαν κομμάτια παζλ χρωματίζουν τη ζωή,
όλα όσα τολμήσαμε, απλά κι αγαπημένα.
Όσα κάνει ο Χριστός για σένα και για μένα.

Άξιον εστί να μπορώ να συνεχίζω.
Όλα Χριστός μες στο Φως να Τον γνωρίζω!
Σαράντα εδώ: Καταφύγιο ευλογημένο!
Χρόνια πολλά καλοκαίρια περιμένω!

Μια ανάσα Αη Λαυρέντη και πλατάνι.
Όνειρα και προσευχές μυρίζει το λιβάδι.
Αυτά που ψιθυρίσαμε στου ουρανού τα' αυτί.
Εκεί που ο Θεός γλυκά ακουμπούσε στη γη.

Μια γεύση Μακρυνίτσα να κρατώ
Ό,τι αγαπήσαμε θα ζει για πάντα εδώ!
Εδώ που φίλοι γίναμε, που γίναμε όλοι ένα!
Σαράντα Κατασκήνωση, Σαράντα ευλογημένα!!!

Άξιον εστί....

Γενικός Ύμνος των 50 χρόνων Ιεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Ανθρώπους βγάζει και ζωή χαρίζει.
Χωριά και πόλεις μ' εκκλησιές
Σπίτια με όνειρα κι αυλές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση
Στον λίθο που δεν έκαμε του
χτίστη
Βρήκε ο Θεός τα υλικά,
για να νικήσει η ομορφιά
Στης Σαλονίκης κάπου εδώ την
Δύση!

*Πενήντα χρόνια σκάβει δρόμους
στις καρδιές
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές
Στην Πόλη αυτή τη θαυμαστή
Στην εσπερία Αγία Γη
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές!*

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Κι απ' τους καρπούς το δέντρο το
γνωρίζει
Οι γειτονιές 'γιναν φωλιές
Χωρούν ελπίδες και χαρές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την Δύση
Στο Κορδελιό, Χορτιάτη,
Ξηροκρήνη

Σταυρούπολη, Επτάλοφος
Και Μενεμένη κι Εύοσμος
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Πενήντα χρόνια...

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!
Στα Διαβατά, στην Σίνδο, στην
Πολίχνη!
Συκιές και, Πεύκα κι Εξοχή,
Νεάπολη και Διαλογή
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!

